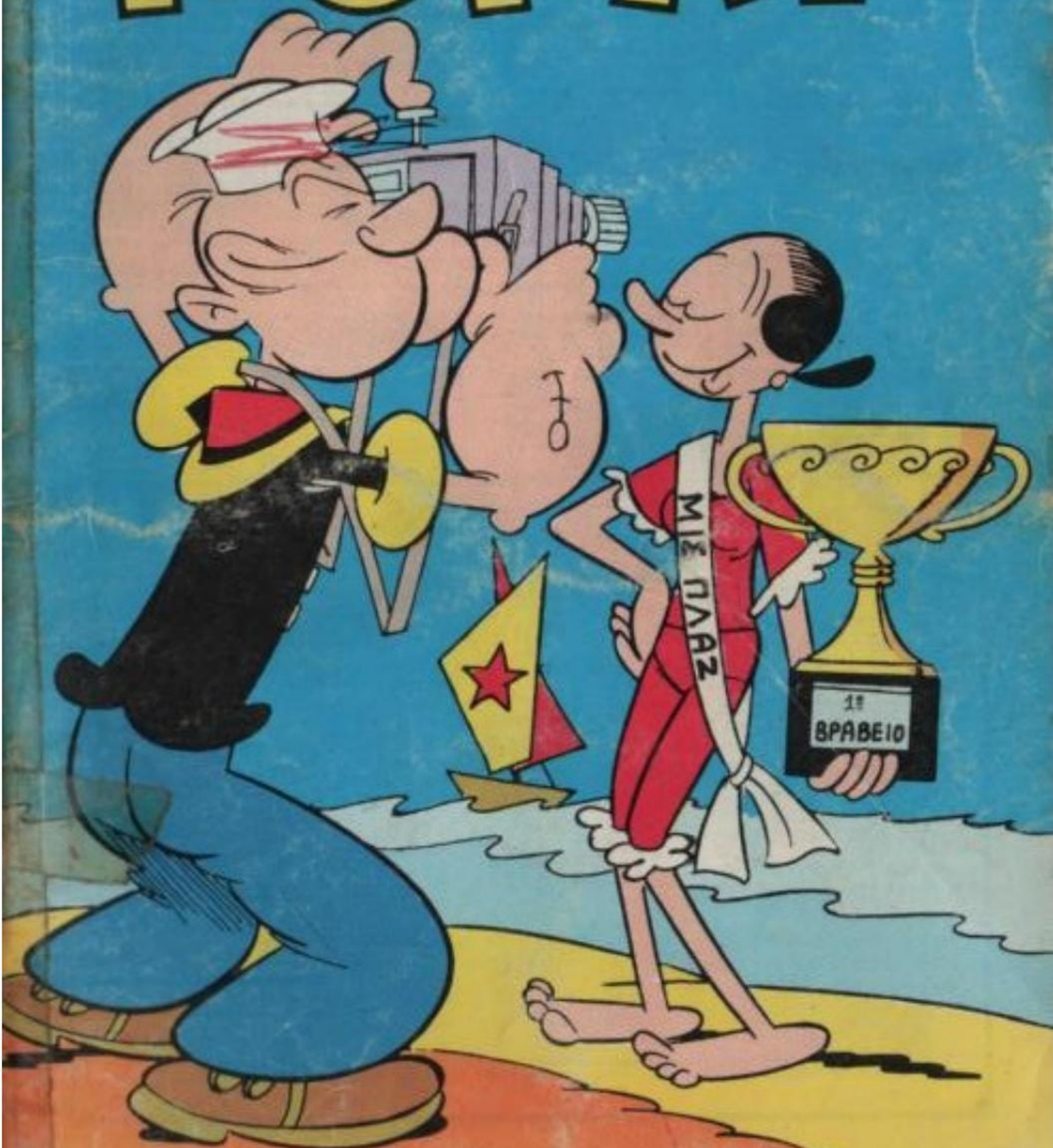

ΠΟΠΑΪ

ΠΟΠΑΪ

ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ

ΜΗ ΧΑΣΕΤΕ
ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ
« ΠΟΠΑΪ »

Ο άπιδανος, ο θρυλι-
κός ΣΠΑΝΑΚΗΣ, ΤΟ
αιδερόμηρατος ναυ-
τάκι σε νέες κατα-
πληκτικές εξορμήσεις

ΠΟΠΑΪ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΤΟΣ Θ ΑΡΙΘ 415 - ΔΡΧ 14-4 ΙΟΥΝΙΟΥ 1981

Λυκαβηττού 1γ Αθήναι 135
τηλέφ. 3638842 3602139

Τεχνικά εγκαταστάσεις
Αμαρουσίου - Χαλανδρίου
59. Τηλ. 6819861

ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ

Διεύθυνσις συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ
ΚΩΝ/ΝΟΣ Ι. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ

Υπεύθυνος τυπογραφείου
Β. Γεωργιάδης
Μεταμορφώσεως 40 - 42

Εκδότρια εταιρεία
Ι.Γ. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ & ΥΙΟΙ Ε.Π.Ε.

Απαγορεύεται κάθε αναδημοσίευσις

© IPC Magazines Ltd., 1977 - Printed and published in Greece

Ο ΦΥΤΙ- ΚΟΣ ΠΛΑΝΗΤΗΣ

ΕΥΤΥΧΟΣ ΠΟΥ ΣΗΜΕΡΑ ΘΑ ΚΑΝΕΙ
ΣΦΑΙΑ ΜΕΡΑ!

ΜΠΛΟΥΜΠ! ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΕΚΕΙΝΟ
ΕΚΕΙ ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΚΗΠΟ
ΜΟΥ!

ΘΕΕ ΜΟΥ ΦΑΝΤΑΣΜΑ! ΘΑ ΦΘΝΑΣΩ
ΤΟΝ ΠΟΠΑΪ!

ΓΡΗΓΟΡΑ! ΕΛΑ ΓΡΗΓΟΡΑ
ΕΔΩ! ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΚΗΠΟ
ΕΝΑ ΜΑΝΗ-
ΤΑΡΙ!

ΜΑ, ΟΛΙΒ... ΤΙ ΤΟ ΠΕΡΙΕΡΓΟ
ΒΛΕΠΕΙΣ; ΤΑ ΜΑΝΗΤΑΡΙΑ
ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΦΥΤΡΩΝΟΥΝ
ΠΑΝΤΟΥ!

ΤΙ;... ΠΩΣ;... ΤΟΤΕ ΕΡΧΟ-
ΜΑΙ ΑΜΕΣΩΣ!

ΕΙΜΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΝΑ ΔΩ
ΑΝ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΛΕΕΙ Η
ΟΛΙΒ ΕΙΝΑΙ Α-
ΛΗΘΕΙΑ!

ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΑ-
ΝΗΤΑΡΙ;

ΠΙΣΩ ΑΠ' ΤΟ ΣΠΙΤΙ!

ΓΚΑΙΠ!

ΕΙΔΕΙΣ; ΠΕΡΙΕΡΓΟ
ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ;

ΙΟΜΠ! ΦΥΤΕΨΑΜΕ
ΤΟ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΥΣ
ΣΠΟΡΟΥΣ ΚΑΙ ΔΕΝ ΦΥ-
ΤΡΩΝΟΥΝ ΠΑΡΑ ΜΟ-
ΝΟΝ ΜΑΝΗΤΑΡΙΑ
ΧΩΡΙΣ ΘΡΕΠΤΙ-
ΚΕΣ ΟΥΣΙ-
ΕΙΣ...

ΕΓΩ
ΛΕΩ ΝΑ
ΠΑΜΕ
ΣΠΙΤΙ!

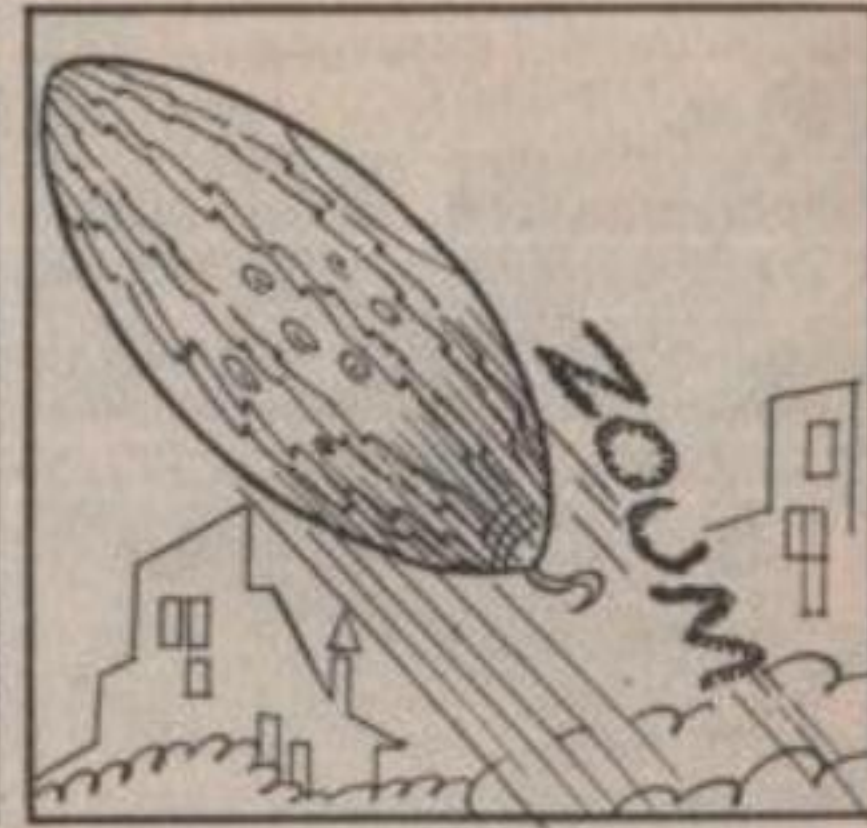

ΜΑ ΑΥΤΟ ΤΙ
ΕΙΝΑΙ;

ΣΑΝ ΝΑΝΑΚΙΑ
ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ!

ΤΩΡΑ ΠΟΥ ΗΡΘΕ ΠΑΛΙ Η ΕΥΤΥΧΙΑ,
ΑΛΛΑΞΑΝ ΚΑΙ ΟΙ ΦΥΣΙΟΓΝΩ-
ΜΙΕΣ ΜΑΣ!

ΚΑΤΑΛΑΒΑ!

ΛΟΙΠΟΝ; ΤΙ
ΕΙΠΑΝ ΟΙ
ΕΠΙΣΤΗΜΟ-
ΝΕΣ;

ΗΔΗ ΕΧΟ-
ΜΕ ΜΙΑ
ΠΟΙΚΙΛΙΑ
ΑΠΟ ΓΙΓΑΝΤΙΟ
ΣΠΑΝΑΚΙ!

ΧΑΡΗ Σ'ΑΥΤΟ ΘΑ ΓΙ-
ΝΟΥΜΕ ΔΥΝΑΤΟΙ! ΕΤΣΙ
ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ Α-
ΜΥΝΟΜΑΣΤΕ!

ΑΣ ΠΑΩ
ΣΤΟ
ΣΠΙΤΙ!

ΣΟΥ ΕΤΟΙΜΑΣΑΝ ΕΝΑ
ΜΙΚΡΟ ΔΙΑΤΗΜΟ-
ΠΛΟΙΟ!

ΟΚΕΥ!

ΓΕΙΑ ΣΑΣ, ΦΙΛΟΙ ΜΟΥ!

ΕΧΕ ΓΕΙΑ,
ΙΣΤΗΡΑ ΜΑΣ!

ΑΝΑΧΩΡΗΣΗ!

ΚΟΙΤΑ ΔΕ ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ... ΔΙΑ-
ΣΤΗΜΟΠΛΟΙΟΥ!

ΝΑ ΚΑΙ Η ΓΗ ΜΑΣ!

Ω! ΙΣΩΣ ΝΑ
ΕΙΝΑΙ Ο
ΠΟΡΑΥ!

ΒΟΗΘΕΙΑΑ!

ΣΠΛΑΤ!

ΓΕΙΑ! ΠΩΣ ΠΗΓΕ Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΟΥ;

ΟΛΑ ΕΝ ΤΑΞΕΙ! ΤΩΡΑ ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΟΥ ΦΥΤΙΚΟΥ ΠΛΑΝΗΤΗ ΕΙΝΑΙ ΗΣΥΧΟΙ!

ΜΠΡΑΒΟ!

ΚΟΙΤΑ ΕΔΩ! ΕΧΕΙ ΕΝΑ ΔΩΡΟ ΓΙΑ ΣΕΝΑ!

ΑΛΗΘΕΙΑ... ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΚΟΥΤΙ...

ΙΣΟΥ Ν' ΑΝΟΙΓΕΙ ΠΑΤΩΝΤΑΣ ΑΥΤΟ ΕΔΩ!

ΠΟΙΟΣ ΞΕΡΕΙ ΤΙ ΝΑ ΠΕΡΙΕΧΕΙ!

ΕΠ' ΓΙΓΑΝΤΙΟ ΣΠΑΝΑΚΙ, Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΑΠΟΚΤΙΣΗ ΤΟΥ ΦΥΤΙΚΟΥ ΠΛΑΝΗΤΗ!

ΟΥΛΑΛΑ!

ΤΕΛΟΣ 20

*— ΜΙΑ ΦΟΡΑ κι' έναν καιρό, ήτανε ένας άρχοντας, πού κάθε βράδυ έβγαине απ' τὸ παλάτι του, γυρνούσε μέσα στὴ πολιτεία, ντυμένος φτωχικά, κι' έβλεπε, κι' άκουγε τὸ τί έλεγε ὁ κόσμος γιὰ τὸ κάθε τί. Καί τὰ ξημερώματα ὅταν γυρνούσε στ' άρχοντικό του, ήξερε τί ήθελε, καί τὸ τί ζητού-

—* άρχοντάς μας καί μουδινε ὅ,τι χρειαζόμουνα, θὰ τοῦ ὕφαινα μιὰ τόσο μεγάλη σκηνή, πού θὰ χωρούσε ὅλο τὸ στρατό του μέσα!

— Έμένα, εἶπε ἡ δεύτερη, ἂν μ' ἔπαιρνε στὴ δούλεψί του ὁ άρχοντάς μας, θὰ τοῦ ἔπλεκα μιὰ μάλλινη φορεσιά πού θὰ εἶχε κεντημένη πάνω της τὴν Γῆ μὲ ὅλα της τὰ λουλούδια!

Ο ΗΛΙΟΣ καὶ Τὸ ΦΕΓΓΑΡΙ

σε ὁ λαός, καί φρόντιζε νὰ τοῦ δοθῇ άμέσως.

Μ' αὐτὸν τὸν τρόπο, ὅλοι περνούσανε καλὰ σὲ κείνο τὸν τόπο, κι' ήττανε εύχαριστημένοι.

Κάποιο βράδυ, περνώντας ὁ άρχοντας αὐτός, ἀπὸ μιὰ φτωχογειτονιά, εἶδε φῶς κι' άκουσε ὁμιλίες ἀπὸ ἕνα μικρὸ ὑπόγειο. Ζύγωσε καί εἶδε, δίχως νὰ τὸν δοῦν, ἀπὸ τὸ παράθυρο, τρεῖς φτωχὲς ἀδελφές, πού γνέθοντας καί πλέκοντας ἕνα χαλί, μιλούσανε.

— Έμένα, εἶπε ἡ πρώτη, ἂν μ' ἔπαιρνε στὸ παλάτι του ὁ

— Έμένα, εἶπε, τέλος, ἡ τρίτη ἀδελφή, ἂν μὲ παντρευότανε ὁ άρχοντάς μας, θὰ τοῦ ἔφτιαχνα ἕνα "Ἥλιο καί ἕνα Φεγγάρι!

Τ' άκουσε δλ' αὐτὰ ὁ άρχοντας καί γέλασε. Δέν εἶπε, ὡστόσο, τίποτα κι' ἔφυγε.

Τὴν ἄλλη μέρα, στέλνει στρατιῶτες καί φέρνουνε τὰ τρία ἑκείνα φτωχοκόριτσα.

— "Άκουσα τὸ τί λέγατε γιὰ μένα, χτὲς τὸ βράδυ, καί οἱ τρεῖς σας. Ξέρω πὼς εἰσάστε φτωχὲς καί πεντάρφανες. Γι' αὐτὸ σὰς ἔφερα στὸ παλάτι μου. Ἐκείνη πού ήθελε νὰ μὲ παντρευτῇ... θὰ μὲ παντρευτῇ,

* για να δώ σ' "Ηλιο και το Φεγγάρι πού θα μού κάνουν! Οι άλλες δυο, θα καθήσουνε στο παλάτι, θα έχουμε ό,τι θέλουμε και ό,τι ζητήσουνε, για να μού φτιάξουνε, ό,τι είπε ή κάθε μιά τους χτές το βράδυ.

Τά είπε αυτά ο άρχοντας, κι' άμέσως παντρεύτηκε την τρίτη και την καλύτερη από τις τρεις αδελφές. Στις άλλες έδωσε άργαλειούς, ύπηρέτες, νήματα και βελόνες, ψαλίδια και ό,τι άλλο ζήτησαν για να του φτιάξουνε το πλεκτό και το αντίσκηνο πού είχανε πη την περασμένη νύχτα.

*

Πέρασε καιρός. Μιά μέρα, κήρυξε στον άρχοντα τον πόλεμο, ένας κακός δράκοντας, πού είχε πολύ στρατό. 'Ο άρχοντας τότε, τι να κάνει, έτοιμασε κι' αυτός το στρατό του και ξεκίνησε να πάη να βρή το δράκο, στην άλλη άκρη του κράτους του. Σάν πέρασαν καμμιά δεκαριά μέρες από τότε πούφυγε ο άρχοντας, ή γυναίκα του έφερε στον κόσμο τον "Ηλιο και το Φεγγάρι! Δηλαδή, ένα αγοράκι, πού έλαμπε σαν τον "Ηλιο από την όμορφιά του, * ένα κοριτσάκι πού ήτανε όμορφο σαν το Φεγγάρι!

* Οι δυο αδελφές της γυναίκας του άρχοντα, όμως, πού δέν μπορούσανε μήτε ή μιά να ύφάνη τη μεγάλη τη σκηνή, μήτε ή άλλη να πλέξη τα πλεκτά της, ζήλεσαν πολύ τότε την αδελφή τους. Καί γι' αυτό πιάνουνε, βάζουνε τα δυο αδελφάκια, τον "Ηλιο και το Φεγγάρι, μέσα σ' ένα ξύλινο κιβώτιο και τα ρίχνουνε στη θάλασσα. 'Επειτα διπλώνουμε με τις φασκές, δυο μικρά σκυλάκια, τα βάζουμε στα κρεβατάκια των παιδιών, και σαν ήλθε ο

* άρχοντας να δη τα παιδιά του, του λένε:

— Νό, πύτά τα δυο σκυλάκια, σου έκανε, αντί για τον "Ηλιο και Φεγγάρι, ή γυναίκα σου κι' ή αδελφή μας!

Τάχασε τότε ο άρχοντας, κι' άμέσως έδιωξε από το παλάτι την γυναίκα του και την έστειλε να φυλάη μαζί με τα... σκυλάκια της, γαλιά στ' άπέραντα χωράφια του. 'Η γυναίκα του, όμως, ήτανε τόσο καλή, πού δέν μαρτύρησε πώς οι αδελφές της πετάξανε στη θάλασσα τον "Ηλιο και το Φεγγάρι της, παρά προτίμησε να φύγη απ' το παλάτι, για να μη τιμωρησεί άρχοντας σκληρά τις δυο αδελφές της!

*

Τρία μερόνυχτα άρμένιζαν ο "Ηλιος και το Φεγγάρι μέσα στο ξύλινο κουτί τους, στην θάλασσα. Στο τέλος, ο άνεμος και τα κύματα τα φέραν και τ' άραξαν σ' ένα μικρό έρημονήσι, όπου έμενε μονάχος ένας έρημίτης.

Σάν είδε τον "Ηλιο και το Φεγγάρι, ο άνθρωπος αυτός, άμέσως έτρεξε, έβγαλε τα παιδιά από το ξύλινο κουτί, τα πήρε στο καλύδι του, τα τάισε με γάλα από τ' άγριοκάτσικά του, και τάβαλε να κοιμηθούνε.

Περάσανε χρόνια, και στο μεταξύ, τα δυο παιδιά, μεγάλωναν κοντά στον καλό τον έρημίτη. 'Όσπου έγγινε ο "Ηλιος ένα όμορφο, γερό και γενναίο παλικάρι και το Φεγγάρι, μιά πεντάμορφη κοπέλα, γεμάτη καλωσύνη. Μιά μέρα, ήρθε κι' άραξε στο έρημονήσι ένα θαλασσοδαρμένο πλοίο, με σκισμένα όλα τα πανιά του από την μεγάλη τρικυμία και με σπασμένα όλα του τα ξάρτια.

*

* 'Ο καλός έρημίτης, ο "Ηλιος και το Φεγγάρι, μαζέψανε τους ναυαγούς, τους πήγανε στο καλύδι τους, τους περιποιηθήκανε και τους κοιμήσανε.

Σάν ήμέρευε ή θάλασσα, δλοι οι ναύτες κι' ο καπετάνιος, ριχτήκανε στη δουλειά, για να φτιάξουνε τις ζημιές πού είχε το πλοίο τους, και να ξανασολπάσουνε. Και τα βράδια άποκαμωμένοι από την δουλειά όλης της ήμέρας, ανάβαινε μιά μεγάλη φωτιά στη παραλία, μαζευόντουσαν γύρω της όλοι και λέγανε ιστορίες.

Μιά μέρα, ο καπετάνιος, είπε στον καλό έρημίτη:

— Ένα βράδυ, καλέ μου άνθρωπε, έδώ και πολλά χρόνια, όπως ήμουνα στην παραλία της άπέναντι χώρας, πού φαίνονται από δώ μόνο τα βουνά της, είδα δυο κοπέλες να ρίχνουνε μέσα στ' άγρια κύματα, ένα ξύλινο κιβώτιο και να φεύγουνε τρεχάτες. 'Εκείνες δέν με είδανε, μά εγώ τις γνώρισα κι' άς ήτανε σκοτάδι. Καθόντουσαν στο παλάτι του άρχοντά μας και ήτανε οι αδελφές της αρχόντισσάς μας! Σάν ξαναίχτηκε μακριά, μέσα στη θάλασσα εκείνο το κιβώτιο, άκούστηκαν μέσα κεί και να κλαίνε δυο μωρά. Ρίχτηκα άμέσως στην θάλασσα, όπως ήμουνα με τα ρούχα, για να βγάλω και να γλυτώσω τα δυο παιδάκια. 'Η θάλασσα, όμως, ήταν άγρια, και το σκοτάδι ήτανε πυκνό και γώ δέν έβλεπα πού πήγαινα. 'Ετσι, αναγκάστηκα και γύρισα πίσω. Την άλλη μέρα έμαθα, το άπίστευτο, πώς ή αρχόντισσά μας γέννησε δυο κουταβάκια! Μά εγώ κατάλαβα πώς οι δυο αδελφές της πετάξανε στη θάλασσα τα δυο τα παιδιά της, βάλανε στη κούνια τάχατες δυο σκυλάκια και είπανε, πώς τα σκυ-

*

*

* λάκια τούτα έκαμε ή αδελφή τους! 'Όστόσο, δέν είπα από τότε τίποτε σε κανέναν!...

Σάν τ' άκουσε αυτά τα λόγια ο καλός έρημίτης, άμέσως κατάλαβε πώς τα δυο άρχοντόπουλα, ήτανε ο "Ηλιος και το Φεγγάρι. Τα κάλεσε άμέσως κοντά του, και τους είπε δλη την ιστορία.

*

Σάν έφτιαξαν, τέλος, το το πλοίο τους οι ναυτικοί, ο έρημίτης τους έδωσε μαζί τους τον "Ηλιο. Το παλικάρι, βγήκε στην άπέραντη στεριά, κι' άμέσως, πήγε και παρουσιάστηκε στον άρχοντα του τόπου, πού ήταν ο πατέρας του, και του 'πε όλη την ιστορία πού ξέρουμε. 'Ο άρχοντας, τότε, πρόσεξε πώς πραγματικά ο "Ηλιος και σαν "Ηλιος ήτανε, μά και του έμοιαζε σαν γιός του. Με την σειρά του πήγε και έφερε την γυναίκα του από τα χωράφια, της έδείξε τον "Ηλιο, και της είπε:

— Γυναίκα, να ο γιός σου! Τούτο το παλικάρι είναι. Το γνωρίζεις;

* 'Όλοι μαζί τότε άγκαλιάστηκαν και φιλήθηκαν. 'Επειτα, μπήκανε σ' ένα πλοίο, πήγανε στο ξερονήσι, και φέρανε στο παλάτι και το Φεγγάρι, με τον καλό τον έρημίτη. 'Εκείνη την ώρα, ή γυναίκα του άρχοντα, είπε στον άντρα της:

— 'Αρχοντά μου, πολύ θα σε παρακαλέσω να μην κάνης κακό στις δυο μου αδελφές.

Μά σαν έμαθαν δλ' αυτά, οι δυο κακιές αδελφές, τόσο πολύ τρόμαξαν, πού έσκασαν από το κακό τους!

Κι' έτσι, από κείνη την μέρα, ο "Ηλιος, το Φεγγάρι, ή μητέρα τους κι' ο άρχοντας, περάσανε αυτοί καλά και μείς καλύτερα.

*

*

ΤΟ 1968, αστρονόμοι και φυσικοί του Πανεπιστημίου της Καλιφόρνιας, ερευνώντας το διάστημα, «συνέλαβαν» στο ραδιοηλεκτρομαγνητικό τους, ακτίνες εκπνεόμενες από μόρια νερού και αμμονίας. Ήταν κάτι που ίσως το περίμεναν, χωρίς να τολμούν και να το πιστεύουν. Γιατί, αν υπάρχουν στο διάστημα αυτά τα δυο βασικά στοιχεία της ζωής, τότε ακόμα και οι τολμηρότερες υποθέσεις μπορεί να είναι βάσιμες.

Όσοι, η τελευταία δεκαετία έχει να παρουσιάσει και άλλες σπουδαίες και θεαματικές αστρονομικές ανακαλύψεις. Παραδείγματος χάριν,

ένα εξαιρετικά σοβαρό συμπτωματικό γεγονός ή ύστερα από ένα θαύμα. Άλλα οι νέες επιστημονικές ανακαλύψεις καταρρίπτουν αυτό το επίκεντρο. Άφου αποδεικνύεται ότι υπάρχουν στο Σύμπαν οργανικά μόρια, είναι φανερό, ότι η ίδια χημική διαδικασία, που παρήγαγε τη ζωή στη Γη, συντελέσθηκε και συντελείται και σε άλλους ή μάλλον σε όλους τους χώρους του Σύμπαντος. Μ' άλλα λόγια, η εξωγήινη ζωή, αντί να θεωρείται σαν ένα απίθανο συμπτωματικό γεγονός, είναι μάλλον ένα αναπόφευκτο αποτέλεσμα της χημικής συνθέσεως του Σύμπαντος.

Αν δεχθούμε τώρα αυτή τη

Η ΕΞΩΓΗΙΝΗ ΖΩΗ

νέα όργανα και νέοι τρόποι έρευνας ώδηγησαν στην ανακάλυψη των καζάρ, των πουλζάρ και τεραστίων πηγών ακτινοβολίας, που κανένας δεν τις υπωπτευόταν πριν από το 1960.

Ευτυχώς για τους ανιχνευτές του Διαστήματος, τα χημικά στοιχεία και τα μόρια προδίδονται μόνο τους. Πραγματικά, καθένα απ' αυτά, όταν θερμαίνεται αρκετά, εκπέμπει χαρακτηριστικά κύματα, που αποκαλύπτουν την παρουσία του και την ταυτότητά του. Αυτά τα κύματα συλλαμβάνονται από ευαίσθητους δέκτες, όπως είναι τα ραδιοηλεκτρομαγνητικά.

Χρησιμοποιώντας τέτοια όργανα, οι αστρονόμοι ανακάλυψαν στο διάστημα μόρια και χημικά στοιχεία, όμοια μ' αυτά από τα οποία σχηματίστηκαν στη Γη τα πρώτα αμινοξέα, τα οποία μετετράπησαν σε πρωτεΐνες και πυρηνικά όξέα. Και αφού οι πρωτεΐνες είναι η βασική οικοδομική ύλη των ζωντανών κυττάρων, ενώ από τα πυρηνικά όξέα εξαρτάται ή ανάπτυξη και ο πολλαπλασιασμός αυτών των κυττάρων, πρέπει να υποθέσουμε, ότι το Σύμπαν είναι γεμάτο απ' αυτή την ύλη, που δημιουργεί την ζωή πάνω στη Γη.

Ός τώρα, υποστηριζόταν, ότι η ζωή είναι μια εξαιρετικά πολύπλοκη υπόθεση και δεν μπορούσε να γεννηθεί και να αναπτυχθεί, παρά ύστερα από

θεωρία, φθάνουμε αναγκαστικά σ' έναν άλλο συλλογισμό: Στο Σύμπαν, υπάρχουν εκατομμύρια ή δισεκατομμύρια ήλιοι, πολλοί από τους οποίους είναι αρχαιότεροι από τον δικό μας. Συνεπώς, η ζωή στους πλανήτες αυτούς (όπου υπάρχει) πρέπει να είναι περισσότερο εξελιγμένη από τη δική μας. Άλλα πώς μπορούμε να αποδείξουμε, με αδιάσειστα στοιχεία και όχι με θεωρητικές σκέψεις, αν υπάρχουν και πού, εξωγήινοι πολιτισμοί;

Θεωρητικά, αυτό δεν είναι αδύνατο. Θα απαιτούνται ίσως, νέα όργανα ακριβείας, που θα έχουν κατασκευασθεί πιθανώς στην δεκαετία που διανύουμε. Άμερικανοί και Ρώσοι εντείνουν τις προσπάθειές τους προς αυτή την κατεύθυνση και, γενικά, προς την διαστημική έρευνα. Και τα αποτελέσματα των προσπαθειών τους μπορεί να είναι εξαιρετικά ωφέλιμα για το ανθρώπινο γένος. Σήμερα, δεν ξέρουμε ούτε από πού ήρθαμε, ούτε πού πάμε. Αν ανακαλύψουμε άλλους εξωγήινους πολιτισμούς, θα ξέρουμε τουλάχιστον, ότι είμαστε ένα μικρό κομμάτι του Σύμπαντος. Και, αν αποκαταστήσουμε επαφή μ' αυτούς τους πολιτισμούς, θα μπορούμε να μάθουμε ως πού μπορούμε να εξελιχθούμε, ως πού μπορεί να φθάσει το πνεύμα μας.

ΚΡΙΤΗΣ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

ΑΚΟΥ ΚΕΙ ΛΕΕΙ ΔΙΑΓΟΝΙΣΜΟΙ
ΠΡΟ-ΟΝΤΩΝ! ΑΧ ΚΑΙ ΝΑΜΟΥΝΑ ΑΠΟ
ΚΑΜΙΑ ΜΕΡΙΑ ΝΑΒΛΕΠΑ ΟΛΑ ΑΥ-
ΤΑ ΠΟΥ ΤΡΩΓΟΝΤΑΙ!...

ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΚΑΛΟ ΑΥΤΟ
ΠΟΥ ΚΑΝΟΥΝ! ΝΑ ΤΡΩΕΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ
ΤΕΛΟΣ ΠΑΝΤΩΝ ΥΓΙΕΙΝΕΣ ΤΡΟΦΕΣ!

ΜΙΑ ΣΤΙΓΜΗ, ΠΟΛΝΤΟ! ΔΕΝ
ΣΟΥ ΛΕΝΕ ΤΙΠΟΤΑ ΟΛΑ ΑΥΤΑ;
ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΕΙΣ ΝΑ ΕΚΜΕ-
ΤΑΛΕΥΤΕΙΣ!...

ΚΑΝΕΙΣ ΜΕΧΡΙ ΤΩΡΑ ΔΕΝ ΞΕΡΕΙ
ΤΟΥΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΕΣ ΤΟΥ ΣΟΥ-
ΠΕΡ-ΜΑΡΚΕΤ!
ΧΑ! ΧΑ!

ΑΡΚΕΙ ΝΑ ΦΤΙΑΞΩ ΟΡΙΣΜΕΝΑ
ΨΕΥΤΙΚΑ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗ-
ΤΙΚΑ!...

...ΚΑΙ ΝΑ ΤΑ ΔΩΣΩ ΣΤΗ ΔΙΕΥ-
ΘΥΝΣΗ!

ΧΕ! ΧΕ! ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ
ΘΑ ΤΟΛΜΗΣΕΙ Ν'ΑΜΦΙΒΑΛ-
ΛΕΙ ΟΤΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΛΗ-
ΘΙΝΑ!

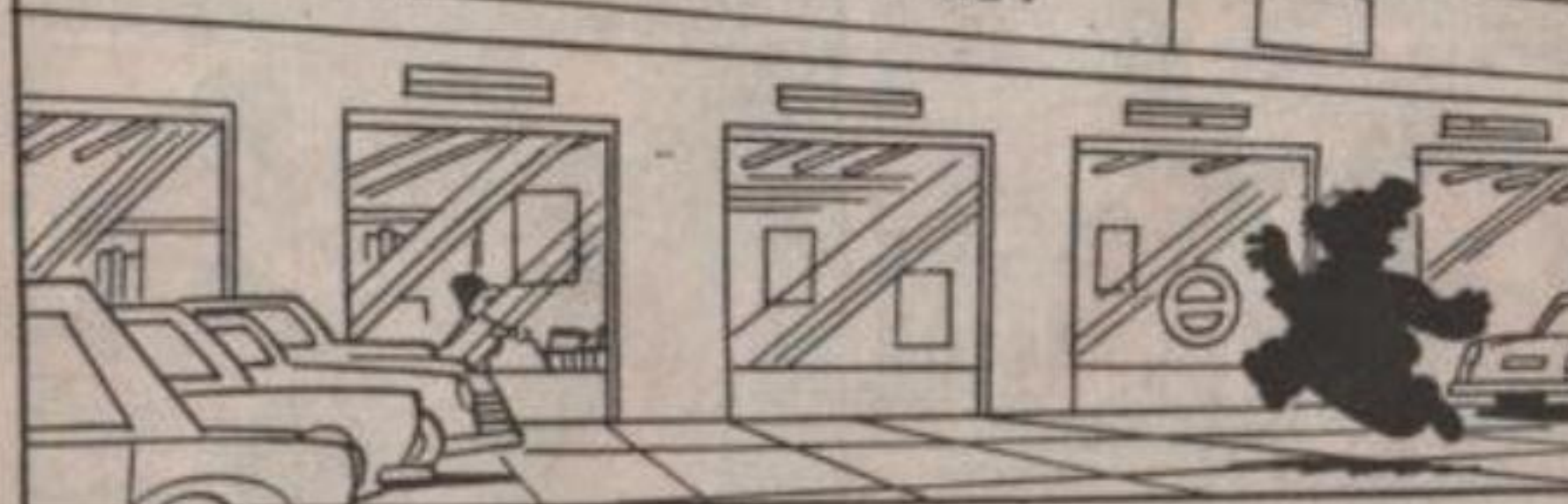

ΑΠΟ ΔΕ ΚΑΙ ΠΕΡΑ ΕΙΜΑΙ Ο ΠΟ-
ΠΟΝΙ! ΕΙΜΑΙ Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΥ ΜΕ-
ΓΑΛΟΥ ΣΟΥΠΕΡ-ΜΑΡΚΕΤ!

ΠΑΡ ΝΑ ΡΙΞΩ ΛΟΙΠΟΝ ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ ΣΤΟ ΜΕΓΑΛΟ
ΣΟΥΠΕΡ-ΜΑΡΚΕΤ!

ΣΟΥΠΕΡ-ΜΑΡΚΕΤ

ΓΙΑ ΝΑ ΔΟΥΜΕ... ΑΠΟ ΠΟΥ
ΘΑ ΞΕΚΙΝΗΣΟΥΜΕ...

ΕΔΩ ΕΙΜΑΣΤΕ! ΤΟΥΡΤΑ ΠΑΓΩΤΟ!

ΚΑΜΙΑ ΤΡΟΦΗ ΑΠ' ΟΣΙΣ ΕΧΩ ΔΟΚΙΜΑΣΕΙ
ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΥΓΙΕΙΣ!

ΓΚΑΙΠ! ΜΙΛΑ-
ΤΕ ΣΟΒΑΡΑ!

ΜΑΛΙΣΤΑ! ΠΕΡΙΕΧΟΥΝ ΧΡΩΣΤΙΚΕΣ ΟΥ-
ΣΙΕΣ ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ ΑΛΛΑ
ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΑΝΘΥΓΙΕΙ-
ΝΑ!

ΟΥΛΠ!

ΕΠΙΤΡΕΨΤΕ ΜΟΥ... ΠΡΕΠΕΙ
ΝΑ ΑΡΧΙΣΩ ΤΗΝ ΕΠΑ-
ΛΗΘΕΥΣΗ!

ΠΕΡΙΜΕΝΕΤΕ

ΠΑΜΕ ΣΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΜΟΥ! ΕΚΕΙ
ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΜΙΛΗΣΟΥΜΕ
ΗΨΥΧΑ!

ΔΕΝ ΝΟΜΙΖΩ ΝΑ ΜΕ ΚΑΡΦΩΣΕ-
ΤΕ ΣΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ!

ΜΑ ΤΙ ΛΕΤΕ,
ΚΥΡΙΕ!

ΕΙΣΤΕ Ο ΠΡΩΤΟΣ ΠΟΥ
ΕΠΙΣΚΕΠΤΟΜΑΙ ΚΑΙ ΘΕΛΩ
ΝΑ ΕΙΜΑΙ ΕΠΙΕΙΚΗΣ
ΜΑΖΥ ΣΑΣ!

Ω! ΠΟΣΟ
ΚΑΛΟΣ ΠΟΥ
ΕΙΣΤΕ!

ΘΑ ΒΓΑΣΕΤΕ ΟΛ' ΑΥΤΑ ΤΑ
ΤΡΟΦΙΜΑ ΑΠΟ ΤΗ ΜΕΣΗ,
ΔΙΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΚΑΤΑΛ-
ΛΗΛΑ!

ΒΕΒΑΙΑ!

ΤΙ ΓΛΥΤΩΣΑΤΕ ΓΙΑ ΤΑ ΚΑΛΑ ΦΙΛΕ ΜΟΥ!... ΘΑ ΜΠΟ-
ΡΟΥΣΑΤΕ ΝΑ ΕΙΣΑΙΤΕ ΦΥΛΑΚΗ ΤΩΡΑ!

ΣΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ!

ΧΕ! ΧΕ! ΤΑ ΚΑΤΑΦΕΡΑ!

ΣΟΜΠ! ΠΑΡ' ΟΛΙΓΟ ΝΑ ΤΗΝ
ΠΑΘΑΙΝΑ ΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ!

ΕΓΩ ΕΤΣΙ ΝΤΥΝΟΜΑΙ

Η ΟΛΙΒ ΜΟΥ ΕΙΠΕ
ΠΩΣ ΣΤΟ ΠΑΡΤΥ ΤΗΣ
ΘΑΧΕΙ ΜΟΝΤΕΡΝΑ
ΖΕΥΓΑΡΙΑ!

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΩ ΚΥΡΕΣ ΜΕ
ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΡΟΥΧΑ!

ΟΛΑ ΕΤΟΙΜΑ! ΘΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΕΝΑ ΓΛΕΝ-
ΤΙ ΤΡΙΚΟΥΒΕΡΤΟ ΣΤΑ ΓΕΝΝΕΘΛΙΑ
ΜΟΥ!

ΣΕ ΜΙΣΗ ΩΡΑ ΘΑ ΦΤΑΣΟΥΝ
ΚΙ' ΟΙ ΚΑΛΕΣΜΕΝΟΙ!

ΕΠ' ΧΤΥΠΑΝΕ ΤΗΝ ΠΟΡΤΑ! ΠΟΙ-
ΟΣ ΝΑ ΕΙΝΑΙ;

ΕΛΑ ΚΟΥΚΛΑ!
ΔΟΣΕ ΕΝΑ
ΦΙΛΑΚΙ!
ΑΝΤΕ!

ΕΙ ΤΙ; ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ
ΑΥΤΟΣ;

ΑΟΥΓΚ!

ΑΡΡΑ ΜΙΑ ΓΡΟΘΙΑ! ΑΠΟΚΡΙ-
ΕΙΣ ΕΧΟΥΜΕ;

ΑΝΑΓΩΓΕ! ΕΓΩ ΤΑ ΦΙΛΙΑ ΤΑ ΔΙΝΩ
ΜΟΝΟΝ ΣΤΟΝ ΑΡΡΑΒΩΝΙΑΣΤΙΚΟ
ΜΟΥ!

ΜΑ... ΔΕΝ ΜΕ
ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ;

ΕΙΣΙ ΠΟΡΑ;
ΠΩΣ ΕΓΙΝΕΙΣ Ε-
ΤΣΙ ΑΓΝΩΡΙΣ-
ΤΟΣ;

ΝΤΥΘΗΚΑ
ΜΟΝΤΕΡ-
ΝΑ!

ΔΕΝ ΝΟΜΙΖΩ ΝΑ ΜΟΥ ΠΑ-
ΡΟΥΣΙΑΣΤΕΙΣ ΕΤΣΙ ΣΤΟ
ΠΑΡΤΥ, Ε;

ΔΕΝ ΣΟΥ
ΑΡΕΙΩ;

ΟΧΙ! ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΝΑ
ΠΑΣ Ν' ΑΛΛΑΞΕΙΣ
ΡΟΥΧΑ!

ΕΝ ΤΑΞΕΙ! ΘΑ
ΚΑΝΩ ΟΠΩΣ
ΘΕΛΕΙΣ!

ΙΣΟΣ Η ΟΛΙΒ ΝΑ ΕΧΕΙ ΔΙΚΙΟ
ΕΧΩ ΤΑ ΕΡΜΑ ΜΟΥ ΧΑ-
ΛΙΑ!

ΦΡΑΙΑ... ΕΤΟΙΜΟ ΚΑΙ ΤΟ
ΠΙΚ- ΑΠ!

ΠΑΛΙ ΤΟ ΚΟΥΔΟΥΝΙ! ΕΜ-
ΠΡΟΣ!

ΣΟΥ ΑΡΕΙΣΩ ΕΤΣΙ, ΟΛΙΒ;

Ε; ΟΝΕΙΡΕΥΟ-
ΜΑΙ Ή ΜΗ-
ΠΩΣ;

ΔΕΝ ΝΟΜΙΖΩ ΝΑ ΜΟΥ
ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΕΙΣ
ΕΤΣΙ, Ε;

ΜΑ... ΕΙΝΑΙ Η ΜΟ-
ΔΑ ΡΟΚ ΚΑΙ...

ΛΑΘΟΣ! ΑΥΤΟ
ΔΕΝ ΛΕΓΕΤΑΙ
ΜΟΔΑ
ΡΟΚ!

ΚΑΤΑΛΑΒΑ! ΝΑ
ΠΑΩ Ν'ΑΛΛΑΞΩ
ΚΙ' ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΦΟ-
ΡΑ! Ε;

ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΗΣ ΟΛΙΒ ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ
ΟΛΟΙ ΤΗ ΜΟΔΑ ΚΙ' ΑΥΤΗ ΘΕΛΕΙ ΝΑ
ΚΑΝΕΙ ΦΡΑΙΑ ΕΝΤΥ-
ΠΩΣΗ!

ΚΟΙΤΑ ΒΛΑΚΕΙΕΣ ΠΟΥ ΚΑΝΕΙ ΑΥ-
ΤΟΙΣ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ!

ΓΙΟΥΧΟΥΟΥ! ΤΩΡΑ ΕΙΜΑΙ ΣΙΓΟΥ-
ΡΟΣ ΠΩΣ ΘΑ ΣΟΥ ΑΡΕΙΣΩ!

ΟΧΙ! ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ
ΔΥΝΑΤΟΝ!

ΛΟΙΠΟΝ, ΑΚΟΥ! ΣΤΑΜΑΤΑ ΝΑ ΚΑ-
ΝΕΙΣ ΒΛΑΚΕΙΕΣ!
ΣΕ ΛΙΓΟ Θ' ΑΡΧΙΣΟΥΝ ΝΑ ΕΡΧΟΝ-
ΤΑΙ ΟΙ ΚΑΛΕΙΜΕΝΟΙ ΜΟΥ ΚΑΙ ΔΕΝ ΘΕ-
ΛΩ ΝΑ ΜΕ ΚΑΝΕΙΣ ΡΕ-
ΖΙΛΙ!

ΜΑ... ΕΓΩ...

ΚΑΤΑΛΑΒΑ! ΠΡΟΤΙΜΑΣ
ΤΗ ΜΟΔΑ 'ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ
ΤΩΝ ΛΟΥΛΟΥ-
ΔΙΩΝ

ΠΑΕΙ ΠΟ-
ΛΥ!

ΚΙ' ΑΥΤΗ Η ΠΑΝΟΠΛΙΑ ΠΟΣ ΣΟΥ
ΦΑΙΝΕΤΑΙ;

Α...

ΘΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙΣ ΝΑ ΠΑΡΙΣΤΑ-
ΝΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ;

ΕΙΝΑΙ Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ
ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΠΟΥ Ε-
ΚΑΝΑ ΝΑ ΝΤΥΘΩ
ΜΟΝΤΕΡΝΑ;

ΓΙΝΕΣΑΙ ΓΕ-
ΛΟΥΣ!

ΕΙΜΑΙ ΣΙΓΟΥΡΟΣ ΠΟΣ ΟΙ ΦΙΛΟΙ
ΣΟΥ ΘΑ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΤΟΥΝ ΜΕ ΤΟ
ΝΤΥΣΙΜΟ ΜΟΥ!

ΓΚΡΡ! ΤΟ-
ΡΑ ΦΤΑ-
ΝΕΙ!

ΑΝ ΘΕΛΕΙΣ ΝΑ ΠΑΡΕΙΣ ΜΕΡΟΣ ΣΤΗ
ΓΙΟΡΤΗ, ΤΟΤΕ ΦΟΡΕΣΕ ΚΑ-
ΤΙ ΚΑΛΟ!

ΜΠΛΟΥΜΠ!

ΕΓΩ ΔΕΝ ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΩ ΤΙΠΟ-
ΤΑ! ΛΕΕΙ ΠΟΣ ΟΙ ΚΑΛΕΙ-
ΜΕΝΟΙ ΤΗΣ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΤΕΡΝΟΙ,
ΝΤΥΝΟΜΑΙ ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΜΑΙ ΜΕΤΑ
ΔΕΝ ΤΗΣ ΑΡΕΙΣ!

ΠΟΣ ΤΟΥ ΗΡΘΕ ΝΑ ΚΑΝΕΙ
ΤΟΣΟ ΤΡΕΛΛΑ ΝΤΥΣΙΜΑΤΑ;

Ω! ΑΥΤΟΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΟΙ
ΚΑΛΕΣΜΕΝΟΙ ΜΟΥ!

ΓΕΙΑ ΣΟΥ, ΟΛΙΒ! ΔΕΝ
ΜΑΙ ΓΝΩΡΙΖΕΙΣ; Ε-
ΜΕΙΣ ΕΙΜΑΣΤΕ!

Ε?... ΤΙ... Η
ΓΚΙΖΕΛΑ!

ΕΜ! ΕΙΣΑΙ
ΠΟΛΥ ΘΡΑΙΑ ΤΟ
ΞΕΡΕΙΣ;

ΕΓΩ ΚΑΙ Τ' ΑΓΟ-
ΡΙ ΜΟΥ ΑΚΟΛΟΥ-
ΘΟΥΜΕ ΠΑΝΤΑ ΤΗ
ΜΟΔΑ!

ΧΑΙΡΕΤΑΜΕ ΟΛΟ ΤΟ
ΛΛΟ!

ΓΕΙΑ ΣΟΥ,
ΟΛΙΒ!

ΕΠ' Η ΜΑΡΙΛΕΝΑ!

52 **Κ**ΥΡΙΕΣ καὶ κύριοι, ἀπόψε θὰ ἐπιχειρήσω τὸ ἀδύνατον! Ἀπόψε θὰ περάσω ἕναν τοῖχο ἀπὸ τοῦδ' αὐτοῦ, μπροστὰ στὰ μάτια σας». Τὸ θέατρο «Βικτώρια» τῆς Νέας Ὑόρκης ἐκείνο τὸ ὄραδου τοῦ 1914 ἦταν ὅπως πάντα γεμάτο. Ὅπου ἐμφανίζονταν ὁ Μέγας Χουντίνι ἦταν γεμάτο τὸ θέατρο. Ἡ φήμη του ἦταν μεγάλη, σ' ὅλο τὸν κόσμο. Ὅλοι εἶχαν ἀκούσει τὰ κατορθώματά του. Ἀλλὰ αὐτό; Ἀπλῶσαν ἕνα πανί σ' ὅλο τὸ πάτωμα τῆς σκηνῆς γιὰ νὰ κρυφθῇ κάθε τυχόν καταπακτή. Μία ὁμάδα ἀπὸ χτίστες ἀρχισε νὰ χτίζῃ ἕναν τοῖχο ἀπὸ τοῦδ' αὐτοῦ κάθετα πρὸς τὴν σκηνή. ἔτσι πού νὰ βλέπῃ ὁ κόσμος καὶ τίς δυὸ πλευρὰς του. Ὁ τοῖχος ἔγινε. Ἰδιάντα πόντικος πάχος, δυὸ μέτρα ὕψους, τρία

ποὺ εἶχαν γιὰ τοὺς πιδ ἐπικινδύνους κρατούμενους, νὰ τοῦ δέσουν τὰ χέρια μὲ χειροπέδες καὶ τὰ πόδια μὲ ἀλυσίδες. Θὰ τὰ κατάφεραν νὰ ἀποδράσῃ.

Οἱ ἀρμόδιοι δέχτηκαν τὴν πρόκλησι. Γιὰ νὰ εἶναι σίγουροι ὅτι δὲν θὰ εἶχε «ἐργαλεία» πάνω του, τὸν ἐγδυσαν καὶ κλειδώσαν τὰ ρούχα του σὲ ἄλλο κελλί.

Λίγη ὥρα ἀργότερα, ὁ Χουντίνι, πῆγε στὸ γραφεῖο τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας, ντυμένος! Εἶχε ἀνοίξει καὶ τὸ κελλί, ὅπου ἦταν κλειδωμένα τὰ ρούχα του!

Ὁ Μέγας Χουντίνι - ὅπως ἤμειλε νὰ τὸν ἀποκαλοῦν - γεννήθηκε τὸ 1874 στὸ Γουίτσκονσιν, ἀπὸ Οὐγγρὺς γονεῖς, πού εἶχαν μεταναστεύσει στὴν Ἀμερικὴ, λίγα χρόνια πρὶν ἀπὸ τὴν γέννησί

Ὁ ΜΑΓΟΣ ὅλων τῶν ἑποχῶν

μέτρα μήκους. Γιὰ νὰ μὴν ὑπάρχῃ περίπτωση νὰ περάσῃ ὁ ἐμάχος κάτω ἀπὸ τὸν τοῖχο, μέσα ἀπὸ κάποια ἐξυπνά κρυμμένη καταπακτή, μία ὁμάδα ἀπὸ θεατὲς ἀνέβηκαν στὴν σκηνή καὶ κάθησαν στὶς ἀκρὲς τοῦ ὁφάσματος. Τοποθετήθηκαν, ἔπειτα, παραθάν ἀπὸ καθὲ πλευρὰ τοῦ τοίχου.

Φαινόταν καὶ τὸ ἕνα μέρος τοῦ τοίχου καὶ τὸ ἄλλο. Φαινόταν τὸ ἐπάνω μέρος. Ἀπὸ κάτω ἦταν ἀδύνατον νὰ περάσῃ.

Αὐτὴ τὴ φορά, ὁ Χουντίνι δὲν θὰ τὰ κατάφευγε. Κι ὅμως, τὰ κατάφευγε! Μπήκε πίσω ἀπὸ τὸ ἕνα παραθάν. Κούνησε τὰ χέρια του! Καὶ τὴν ἄλλη στιγμή θρυσκόταν ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ τοῦ τοίχου!...

Γιὰ μιὰ ἀκόμα φορά, ὁ Χάρρυ Χουντίνι εἶχε ἐπιτύχει.

Βασικά, ὁ Χάρρυ Χουντίνι ἦταν ὁ «καλλιτέχνης τῶν ἀποδράσεων». Ἀμέτρητες φορές τὸν ἐκλείσαν σὲ σιδερένια μπαούλα, μὲ διπλὲς καὶ τριπλὲς κλειδαριές, δεμένον μὲ χειροπέδες. Πάντα τὰ κατάφευγε νὰ ἐλευθερώνεται!

Περὶφημα εἶναι τὰ κατορθώματά του στὴν Ἀγγλία, ὅπου ἀφῆσε κατὰπληκτους τοὺς ἀξιωματικούς τῆς Σκότλαντ, πᾶσι.

Δῆλωσε κάποτε στοὺς δημοσιογράφους τοῦ Λονδίνου, ὅτι μποροῦσαν νὰ τὸν κλείσουν στὸ κελλί

Χειροπέδες, σιδερένια κλουβιά, ἀλυσίδες, διπλοκλειδωμένα κελλιά, τίποτε δὲν μποροῦσε νὰ τὸν συγκρατήσῃ!

του. Τὸ πραγματικό του ὄνομα ἦταν Ἐριχ Βαῖς.

Ἀπὸ παιδί ἀσχολήθηκε μὲ τὴν «εργασία» καὶ μὲ τὰ διάφορα κόλπα τῶν ταχυδακτυλουργῶν.

Καὶ παράλληλα, εἶχε καταφέρει νὰ γυμνάσῃ τὸ σῶμα του, πράγμα ἀπαραίτητο, καθὼς καὶ νὰ βελτιώσῃ τὴν τεχνικὴ του.

Δὲν περιοριζόταν, ὅμως, μόνο σὲ κατορθώματα «ἀπὸ σκηνῆς». Κάθε τόσο οἱ ἐφημερίδες ἀνῆγγε-

λαν κι' ἕνα κατορθώμα του. Δεμένον μὲ χειροπέδες, μὲ τὰ πόδια σὲ ἀλυσίδες, κλειδωμένον μέσα σὲ σιδερένια δοχεῖα ἢ μέσα σὲ

δεμένον μὲ ἀλυσίδες, μὲ λουκέτα, σὲν λουκανικό, ὁ «ἡγὼς Χουντίνι», πηδαῖσε σὲ νερό. Μέσα σὲ ελάχιστα λεπτά, πού μπορούσε νὰ κρατήσῃ τὴν ἀναπνοή του, κατάφευγε νὰ ἐλευθερωθῇ!

καρφωμένες κάσες, τὸν ἐπρίχναν σὲ ποτάμια, πάνω ἀπὸ τίς γέφυρες. Κατάφευγε πάντα νὰ ἀπαλλαγέται ἀπ' ὅλα αὐτὰ τὰ βεσμά καὶ νὰ ἐγείνη στὴν ἐπιφάνεια, πρὶν περάσουν τὰ ἐλάχιστα λεπτά πού θὰ μπορούσε νὰ κρατήσῃ τὴν ἀναπνοή του, μέσα σὲ νερό.

Σὲ μιὰ ἄλλη περίπτωσι δέχθηκε νὰ τὸν δέσουν μ' ἕνα «ζουρλωμένο» καὶ μὲ ἀλυσίδες καὶ νὰ τὸν κρεμάσουν ἀνάποδα ἀπὸ τὴν κορυφὴ ἑνὸς οὐρανοξύστη τῆς Νέας Ὑόρκης!

Κάτι, ὅμως, πῆγε ἀναποδα. Ὁ ἀνθρώπος πού δὲν ἄφινε τίποτα στὴν τύχη, δὲν λογαρίασε ἕναν παρόγοντα: τὸν δυνατό ἀνέμο, πού

πῶς χτυποῦσε σποὺς τοίχους τοῦ κτιρίου. Ἦταν μιὰ ἀπὸ τίς πιο δυσκολες στιγμὲς τῆς ζωῆς του. Ἀνδρὺς λυγροὶ γρηγορὰ θὰ σκοτεινύσαν, ἀφού, ἔτσι πού ἦται δεμένοι ἀπὸ τὰ πόδια, χτυποῦσε σὲν τοῖχο τὸ κεφάλι του. Ὁ Χουντίνι, ὅσοσο, παρὰ τὴν ἀπροβλεπτή ἀντιξοότητα, τὰ κατάφευγε, χάρις στὴν ὑπερανθρώπη ψυχραιμία του καὶ τίς καταπληκτικὲς τοῦ ἱκανότητες.

Ὁ Χάρρυ Χουντίνι ποτε δὲν ὑποστήριζε ὅτι διαθέτει ὑπερφυσικὲς ἰδιότητες. Ἐλεγε ὅτι τὰ κατορθώματά του ἦταν ἀποτελέσματα προπαιδείας, λεπτομεροῦς προπαιδείας καὶ ἐξυπνῶν ἐντύξεων.

Ὅμως, γιὰ νὰ μπορῇ νὰ ἐκτελέσῃ αὐτὰ πού σοφίζονταν, γυμναζόταν τακτικά, διατηροῦσε τοὺς μῦς τοῦ σὲ ἐξαιρετικὴ φόρμα. Ἰδίως, οἱ μῦς τῆς κοιλίας του ἦσαν σὲν τοῦ καλύτερου πυγμάχου. Ἀφῆκε ὁποιοδήποτε νὰ τὸν χτυπήσῃ ὅσο δυνατό μπορούσε στὴν κοιλία, χωρὶς νὰ παύῃ νὰ χαμογελά.

Ἀπὸ μιὰ παραξενιά τῆς μορφῆς, ὅμως, αὐτὴ ἡ δύναμι τῶν μῶν τῆς κοιλίας τὸν σκότωσε. Ἐμμεσα, ἔτσι.

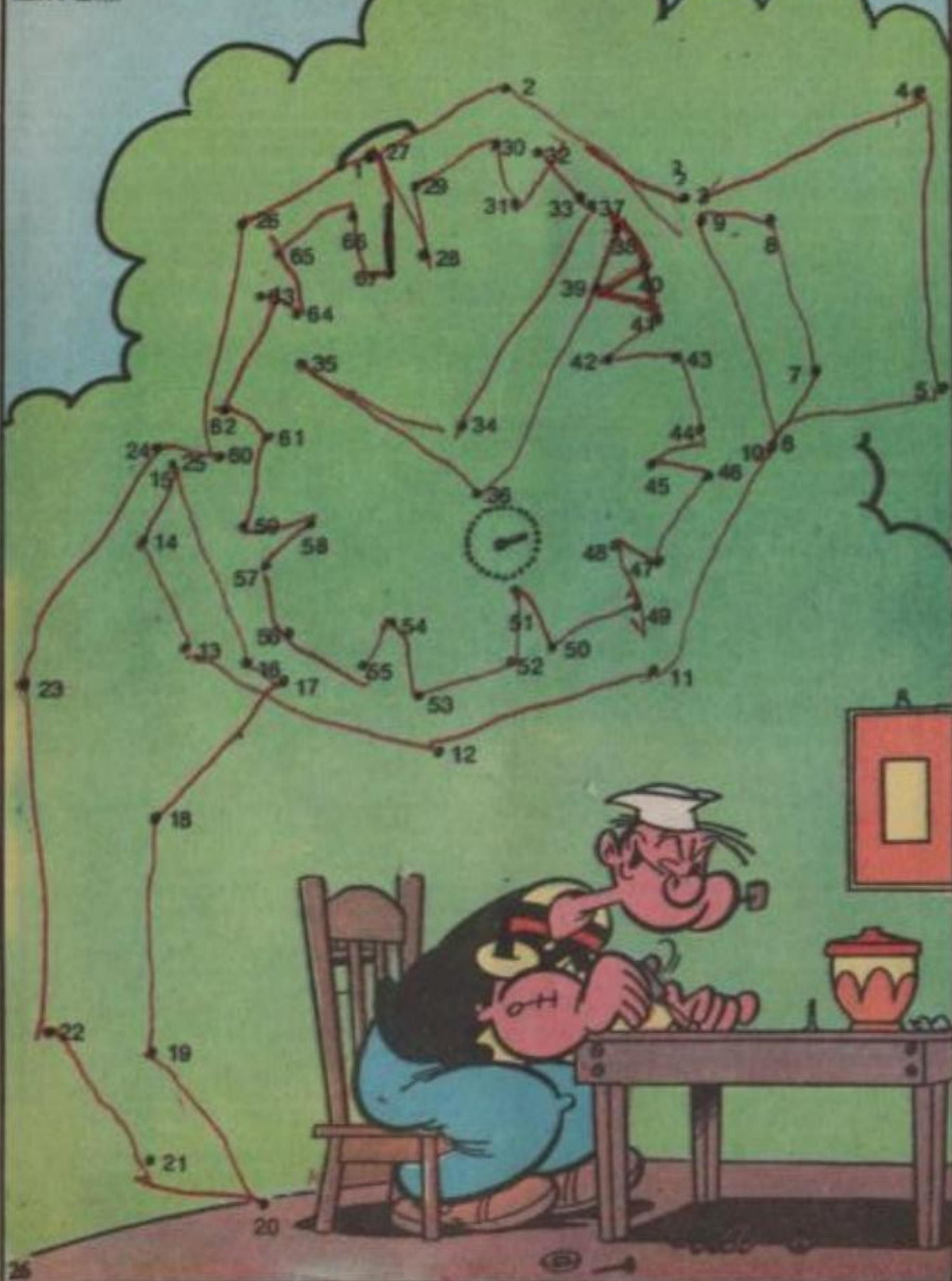
Ἦταν πιά 52 χρονῶν, ὅταν, τρεῖς νεαροὶ θαυμαστὲς τοῦ μπήκαν, μιὰ μέρα, στὸ καμαρίνι του. Ὁ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς ἦταν πολὺ περήφανος γιὰ τὴν δύναμι τῆς γροθίας του. Εἶπε ὅτι δὲν θὰ ἀντεχε αὐτὸ ἕνα του χτύπημα: Χουντίνι.

Ἐκείνος χαμογέλασε κι' ἔκανε νὰ σηκωθῇ. Ὁ νεαρὸς τὸν χτύπησε, πρὶν προλάβῃ νὰ σφίξῃ τοὺς μῦς, γιὰ νὰ προστατεύσῃ τὰ ἐσωτερικὰ ὄργανα. Τὸ πρόσωπο τοῦ Χουντίνι ἔγινε κάτασπρό ἀπὸ τὸν πόντο.

Ὅταν συνῆλθε, ὅμως, χαμογέλασε καὶ εἶπε ὅτι δὲν εἶχε προλάβῃ νὰ ἐτοιμασθῇ. Ζήτησε φῶς τὸν νεαρὸ νὰ ἐανοχτυπήσῃ. Τὴ δεύτερη φορά ἦταν πᾶν νὰ χτυποῦσαν γροθιά σὲ τοῖχο ὁ νεαρὸς...

Ἀλλὰ, ἡ ζημιά εἶχε γίνῃ, τὴν πρώτη φορά. Ἐπαθε, προφανῶς, διάρρηξι σπληνός. Δέκα μέρες ἀργότερα, ἐξυπνήσκει σὲ νοσοκομεῖο, ὅπου τὸν μετέφεραν.

ΤΙ ΕΠΙΣΚΕΥΑΖΕΙ Ο ΠΟΡΤΥΣ;
ΕΝΩΣΤΕ ΤΙΣ ΚΟΥΚΙΔΕΣ ΑΠΟ
ΤΟ 1 ΕΩΣ ΤΟ 67 ΚΑΙ ΘΑ
ΔΗΤΕ!

ΕΚΠΟΜ. ΠΗ ΣΤΗΝ Τ.Υ.

ΜΗΝ ΕΠΙΜΕΝΕΙΣ, ΠΑΠΟΥΣ! ΞΕ-
ΡΕΙΣ ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ ΠΩΣ ΤΟ ΚΡΑ-
ΣΙ ΣΟΥ ΚΑΝΕΙ ΚΑ-
ΚΟ.

ΣΕ ΠΑΡΑΚΑΛΩ, ΟΛΙΒ... ΜΙΑ
ΓΟΥΛΙΤΣΙΑ ΜΟΝΟ!

ΕΓΩ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΩ ΠΩΣ
ΕΙΝΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑ Η
ΣΤΕΡΗΣΗ ΤΟΥ!

ΟΠΟΙΟΣ ΛΑΧΤΑΡΑ ΜΙΑ ΓΟΥΛΙΑ ΚΡΑΣΙ...
ΝΑ ΤΟ ΠΕΙ!
ΜΠΡΑΒΟ! ΩΡΑΙΑ!

ΠΑΡΕ ΠΑΠΟΥ, ΚΑΙ ΣΥΧΩΡΑΜΕ ΟΣΕΙΣ
ΦΟΡΕΙ ΣΟΥ ΤΟ ΑΡ-
ΝΗΘΗΚΑ!
ΣΥΧΩΡΕΜΕΝΗ
ΟΛΙΒ!

ΔΕΝ ΣΥΜΦΩΝΩ ΜΕ ΤΙΣ ΔΙΑΠΙΣΤΩ-
ΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΑΔΕΛ-
ΦΟΥ ΜΟΥ!
ΓΚΛΟΥ!
ΓΚΛΟΥ!

ΜΕΛΕΤΕΙΣ ΑΠΕΔΕΙΞΑΝ ΠΩΣ
ΟΠΟΙΟΣ ΠΙΝΕΙ ΑΛΚΟΟΛ, ΕΛΑΤ-
ΤΩΝΕΙ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΝΑ ΤΡΙΤΟ!
ΓΚΑΣΠ!

ΔΩΣΤΕ ΜΟΥ ΓΡΗΓΟΡΑ ΤΟ
ΜΠΟΥΚΑΛΙ!
ΜΑ... ΟΛΙΒ!

ΔΙΑΦΩΝΩ! ΔΕΝ
ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΜΙΑ ΕΠΙ-
ΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ
ΠΟΥ ΝΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙ-
ΖΕΙ ΚΑΤΙ ΤΕ-
ΤΟΙΟ!
ΕΧΕΙ
ΔΙΚΙΟ!

ΤΑ ΤΡΕΛΛΟΚΟΜΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΓΕΜΑ-
ΤΑ ΑΠΟ ΑΡΡΩΣΤΟΥΣ ΣΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ
ΑΡΝΗΘΗΚΑΝ ΕΝΑ ΠΟΤΗΡΙ ΚΡΑΣΙ,
ΜΑ ΚΑΝΕΝΑΙ ΜΕΓΑΛΟΣ ΠΟΤΗΣ ΔΕΝ
ΜΠΗΚΕ ΣΤΟ ΤΡΕΛΛΟΚΟΜΕΙΟ!
ΚΑΛΕ ΜΟΥ ΚΥΡΙΕ
ΚΑΘΗΓΗΤΗ!

ΛΟΙΠΟΝ, ΟΛΙΒ! ΘΑ ΜΟΥ ΔΩΣΕΙΣ ΠΙΣΩ
ΑΥΤΟ ΤΟ ΜΠΟΥΚΑΛΙ;
ΜΠΛΟΥΜΠ... ΠΑΡΤΟ...

ΤΣΑΡΑ ΘΑ ΣΑΣ ΔΕΙΞΩ ΤΙ ΚΑΛΟ
ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΕΝΑ ΠΟ-
ΤΗΡΙ ΚΡΑΣΙ!
ΣΛΟΥΡΠ!

ΜΗΝ ΤΟΝ ΑΚΟΥ-
ΤΕ!
ΕΠ' ΠΟΙΟΣ ΕΙ-
ΝΑΙ;

Ο ΑΝΤΡΑΣ ΜΟΥ ΕΧΕΙ ΤΟΥΣ ΛΟ-
ΓΟΥΣ ΤΟΥ ΠΟΥ ΜΙΛΑ ΕΤΣΙ!

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΠΟΥ ΗΡΘΑΤΕ! ΠΕΙ-
ΤΕ ΜΟΥ, ΠΟΙΟΝ ΕΤΟΝ
ΕΙΣΤΕ?

99 ΕΤΟΝ!

ΑΓΑΠΗΤΟΙ ΑΚΡΟΑΤΕΙΣ, ΤΩΡΑ ΘΑ
ΔΕΙΤΕ ΠΩΣ ΜΟΝΟ ΜΕ ΛΙΓΕΣ ΣΤΑ-
ΓΟΝΕΣ ΚΡΑΣΙ!

— ΘΑ ΕΜΦΑΝΙΣΤΟΥΝ ΑΥΤΑ
ΕΔΩ ΤΑ ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΑ...

- 1 ΚΟΚΚΙΝΗ ΜΥΤΗ
- 2 ΘΟΛΩΣΗ ΣΤΗΝ ΟΡΑΣΗ
- 3 ΝΑΠΕΡΔΕΜΑ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ
- 4 ΧΑΤΙΝΟ ΤΗΣ ΙΣΟΡΡΟΠΙΑΣ

ΑΡΧΙΣΤΕ,
ΠΑΡΑΚΑΛΩ!

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩΣ!
ΓΚΛΟΥ... ΓΚΛΟΥ...

ΕΜ... ΑΚΟΜΑ ΔΕΝ
ΦΤΙΑΞΑΤΕ ΚΟΚΚΙΝΗ
ΜΥΤΗ! ΠΙΣΤΕ ΚΙ'
ΑΛΛΟ!

ΜΑ ΤΟ
ΚΡΑΣΙ ΤΕ-
ΛΕΙΩΣΕ!

ΠΩΣ;... ΚΑΙ...
ΚΑΙ ΑΙΣΘΑΝΕ-
ΣΤΕ... ΚΑΛΩ!

ΘΑ 'ΝΙΘΘΑ ΑΚΟΜΑ
ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΑΝ ΚΑΤΕ-
ΒΑΖΩ ΚΑΤΩ ΜΙΑ ΝΤΑ-
ΜΙΖΑΝΑ!

ΕΝ ΤΑΞΕΙ ΦΙΛΕ! ΕΣΕΙΣ ΕΙΣΤΕ ΜΙΑ
ΕΞΕΡΑΙΣΗ ΣΤΟΝ ΚΑΝΟΝΑ! ΣΥΝΕ-
ΧΙΣΤΕ ΝΑ ΠΙΝΕΤΕ!

ΓΚΛΟΥ... ΓΚΛΟΥ...
ΠΑΡΑΚΑΛΩ
ΤΟΥΣ ΤΗΛΕΘΕΑΤΕΣ
ΝΑ ΠΡΟΣΕΞΟΥΝ.

ΣΛΟΥΡΠ! ΤΙ
ΩΡΑΙΑ!

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΗΠΙΕ 25
ΟΛΟΚΛΗΡΑ ΛΙΤΡΑ
ΚΡΑΣΙ!

Σ'ΑΥΤΟ ΤΟ ΣΗΜΕΙΟ Η ΟΡΑΣΗ
ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ΤΕΛΕΙΩΣΙ ΘΟΛΩΜΕ-
ΝΗ. ΠΡΟΣΕΞΤΕ!

ΣΤΟΙΧΗΜΑΤΙΖΩ ΠΩΣ ΔΕΝ ΔΙΑΚΡΙΝΕΤΕ
ΟΥΤΕ ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΓΡΑΜΜΑ! ΔΙΑ-
ΒΑΣΤΕ ΠΑΡΑΚΑΛΩ!

Α Ζ Β Ε Μ Λ Κ
Υ Φ Χ Ψ!

ΕΙ; ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΚΑΙ ΤΑ ΠΙΟ ΜΙΚ-
ΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ! Α-
ΠΙΣΤΕΥΤΟ!

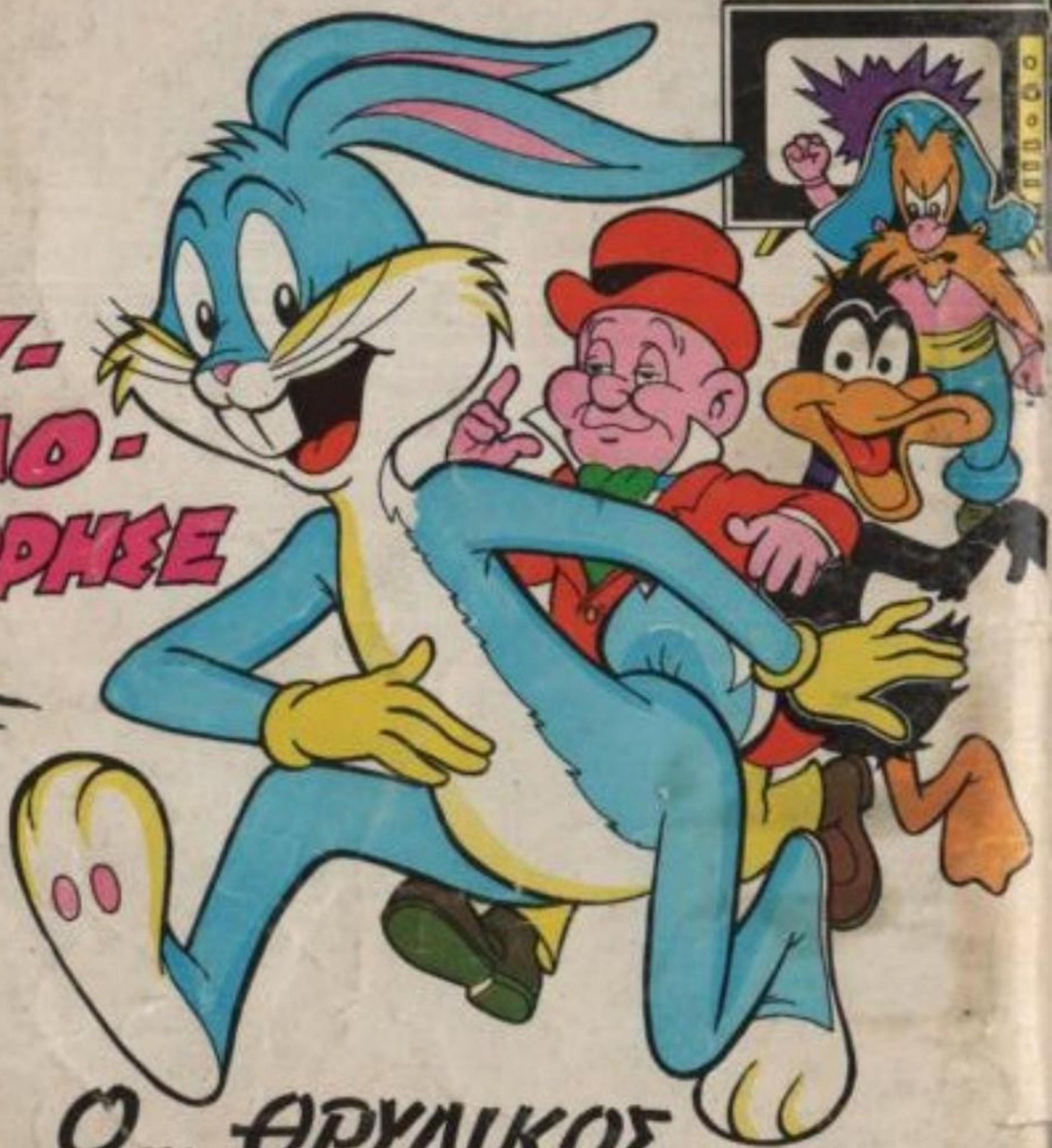

Ζητείστε τα απο
οδη τα περιπτερα

ΚΥ-
ΚΛΟ-
ΦΟΡΗΣΕ

Ο... ΘΡΥΛΙΚΟΣ

ΜΠΑΤΚΕ

ΜΠΑΝΝΥ

και η παρέα του!

Σ' ΕΝΑ ΝΕΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ